En del af os, der er her i dag, har én gang tidligere prøvet at stemme enten for eller imod Jens på en kongres. Det var i 1986 på DSU's kongres i Odense. Det husker jeg tydeligt, idet jeg også på DSU-kongressen var dirigent, som jeg jo også har æren af at være på temakongressen.
Jens var kandidat til formandsposten, og modkandidaten var en udmærket DSU'er, som i øvrigt var indstillet af Nordjyllands Amt. Og indvendinger var der nok af, dengang, Jyderne syntes, at Jens var for meget københavner. Københavnerne syntes, at han var en bondeknold - han kommer jo fra Snoldelev på Sjælland. De højreorienterede syntes, at han var for venstreorienteret. Og de studerende - dem i Frit Forum - mente simpelthen ikke, at han var klog nok. Men alle blev de enige om én ting. - Han var nok lidt for ung. Jens var nemlig kun lige blevet 22 år dengang. Og alligevel blev han valgt med et stort flertal.
For på én eller anden måde, så forstod vi alle, at Jens har modet til at gå nye veje. At han rager op i landskabet. At han tør sætte spørgsmålstegn ved, om vi nu også skal gøre tingene, som vi altid har gjort, eller mene det, vi altid har ment.
Han flytter noget. Ikke fordi han vil genere nogen, men fordi han mener, at et parti er en bevægelse i ordets bedste forstand. Jens taler altid for, at der skal ske noget. At vi skal fremad. At vi skal være i takt med tiden, og at vi ikke må stå stille.
Og der var brug for Jens, dengang i DSU i 1986. Derfor stemte vi på ham, og det var ikke det ringeste valg, vi gjorde. Med Jens ved roret gennemførte vi nogle af de bedste og mest kreative valg-kampe, der er set i både DSU og i Socialdemokratiet. Vi satte gang i hundreder af unge socialdemokrater og opfandt helt nye aktiviteter, hvor vi f.eks. tog unge med, der ikke var medlemmer af DSU og partiet. Vi indledte nye samarbejder med græsrods-bevægelser og fredsbevægelser, hvor vi f.eks. gjorde DSU til én af de drivende kræfter i Next Stop Sovjet. Alt sammen med Jens i spidsen, enten som initiativtager - eller som formanden, der altid støttede gode ideer, også selvom han ikke selv havde opfundet dem.
Derfor blev Jens en meget populær formand
for DSU, som i de år udviklede sig til en rummelig organisation, med plads til flere unge, og til både diskussioner, nye tanker og politisk udvikling. Som I alle sammen kan se på Jens, så er han i dag ældre og har tillagt sig den hårpragt, som tilsyneladende er obligatorisk for partisekretærer. Og som vi alle ved, så har Jens som årene er gået, lært sig kompromisets kunst, samarbejdets vigtighed, og at vejen

frem for Socialdemokratiet er at bygge bro fra sind til sind, som vi i fællesskab sang her ved åbningen af kongressen. Jens vil blive partisekretær for os alle - også for jer, der ikke stemmer på ham.

Vi er en del, der mener, at årene også har gjort ham både klogere og mildere - og det i et omfang, så han i dag er den helt rigtige at sætte i spidsen for den fornyelse med omtanke, som er så vigtig og nødvendig for Socialdemokratiet.

Selv om Jens ikke er så gammel, så har han trådt sine barnesko i DSU og partiet og været med i snart 20 år. Og man er vel ikke for gammel til at være med til at forny, når man har været med i 20 år.

Han har arbejdet eller været aktiv i ARTE, i HK-ungdom, i socialistgruppen i EU, i Dansk Metal, på Christiansborg, på dagbladet Aktuelt og som underviser og oplægsholder for både partiforenin-ger og DSU-afdelinger landet over.

Han kender arbejderbevægelsen ud og ind, og han vil ikke mindst være garanten for, at partiorganisationen får et godt samarbejde med både fagbevægelsen, vores lokalpolitikere og vores folketings-gruppe.

Det er helt afgørende. Og så skal jeg heller ikke lægge skjul på, at jeg er overbevist om, at Jens er den helt rigtige, at sætte ind i partiets ledelse. Både som igangsætter, men også som brobygger mellem generationer og forskellige opfattelser i vores parti.

Der er med andre ord brug for Jens i Socialdemokratiet. Måske mere end nogensinde før. Derfor håber jeg, at historien gentager sig, og jeg vil anbefale kongressen, at I stemmer på ham i dag. Det vil I ikke fortryde.

Tak for ordet.